

[Langkilde.]

mistillid til, at sager kan afgøres på lokalt plan.

Der er et enkelt punkt i lovforslaget om ændring i lærerlønningerne, hvor man så at sige får et kig ind i maskineriet og mulighed for at danne sig et billede af, hvor embedsmandsudvalget har ment at burde trække grænsen. Dette punkt bekræfter for mig formodningen om, at der fortsat er meget uberettiget forsigtighed på dette område. Efter forslaget bevares ministeriets behandling af de ansættelsessager, hvor helbredsattesten og helbreds-nævnets erklæring giver anledning til andre ansættelsesforhold end de normale. Det er for skolevæsenets vedkommende et meget stort antal sager. Men da der ikke er problemer i dem, vil jeg opfordre den højtærede minister til også at lægge disse sager ud. Det er rent lægelige og forsikringsmæssige vurderinger, som lægges til grund for behandlingen af disse sager, og den erklæring, der foreligger fra helbreds-nævnets side, tages altid til følge, mig bekendt. Hvis den højtærede minister vil følge mit råd, vil han yderligere kunne frigøre ministeriet for måske 400-500 sager om året. Eksemplet viser mig, at der formentlig er meget at udrette på dette område, og jeg håber, det kan opfordre ministeren til at gå videre ad denne vej. Jeg opfordrer ham til at gå videre ad den vej. Det kræver lidt mod og beslutsomhed, men det er han jo i så rig målestok i besiddelse af. Frisk mod, Antonius!

Vi anbefaler lovforslagene.

Helveg Petersen: De ændringer, den højtærede minister foreslår i de to love, der er foran os, er udtryk både for rationaliseringsønsker og for ønsker om decentralisering, og det er forslag, der ligger på linje med ændringer, der er foretaget inden for ministeriet ved oprettelse af direktorater.

Jeg giver fuld tilslutning til de principper, der er nedlagt i de foreslåede ændringer. Det drejer sig om et stort antal sager, som man på centralt hold på denne måde bliver aflastet for, og man må have lov til at sige, at med den vældige udvikling, der er i gang inden for uddannelsen, er der rigeligt at bruge arbejdskraften til inden for central-administrationen. I virkeligheden arbejder

den under et vældigt arbejdspress, og alle aflastningsforanstaltninger må absolut fremmes, og samtidig opnår vi altså, tror jeg, at skabe mere tilfredsstillende vilkår for de lokale administrationer. Jeg vil meget gerne støtte alle bestræbelser på at gå videre ad denne vej og tilsiger mit partis støtte til en hurtig og velvillig behandling af de foresatte lovforslag.

Morten Lange: De lovforslag, vi har til behandling her, kan formodentlig ikke føre dette folketing ind i større og mere krigeriske forviklinger. Det er beskedne decentraliseringsforslag, og jeg kan ikke forestille mig, at de kan volde større vanskeligheder.

Det er naturligvis helt klart, at der er nogen mulighed for, at der kan danne sig forskellig praksis rundt omkring, og man må nok med det samme understrege, at samtidig med at man decentraliserer, vil det formodentlig være nødvendigt med en noget kraftigere kodificering af reglerne, således som det også er stillet i udsigt i lovforslagene. Det er vistnok ikke at skubbe skoledirektioner og andre lokale styrelser mere i skoene, end der er plads til, når man siger, at stedvis, pletvis og en gang imellem kan der opstå unødig karrighed, når man skal tage stilling til anciennitet og lignende, og det kan man nok heller ikke stå sig ved, så jeg vil appellere til ministeren om at få forholdsvis faste regler. Det spiller nok også en rolle at få dem gjort nogenlunde faste, for der kommer jo en del ret udviklede problemer at tage stilling til. Der er spørgsmål som indplacering af lærere, som har været i den ene eller den anden karriere, som måske ikke er gået den lige vej fra jord til himmel. Det skal give problemer. Men jeg er ikke i tvivl om, at den højtærede undervisningsminister kan få lavet en nogenlunde fyldig cirkulæreskrivelse, så man kan slippe for den dobbelte eller tredobbelte behandling, som i virkeligheden skulle være unødvendig, hvis man skaber et fast regulativ.

Jeg skal ikke sige stort mere om de foreslåede ændringer, som jeg kan støtte, men jeg vil benytte lejligheden til at trække linjen bare en lille smule videre. Det drejer sig om ensartetheden, det drejer sig om trygheden, det drejer sig om ansættelses-